

Pæregalmyggen.

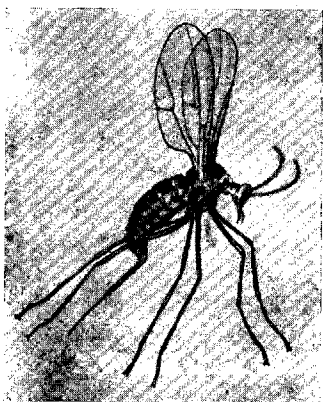

Fig. 1. Pæregalmyg.
Hun med delvis udstrakt
Læggerør.

Pæregalmyggen (*Contarinia pyrivora*) er en lille (3—4 mm lang) Myg af brunlig Farve. De temmelig lange Følehorn er behaarede og bestaar af 24 Led hos Hannen, 12 hos Hunnen. Hunnen (Fig. 1) har et Æglægningsrør, der er længere end Kroppen, naar det er skudt helt ud.

Om Foraaret, i Slutningen af April og Begyndelsen af Maj, alt efter Vejrforholdene, kommer Myggene frem af deres Puppieskjul i Jorden, og kan, særlig henimod Solnedgang, ses sværmende i Pæretæernes Kroner, hvor Hunnerne ved Hjælp af deres Æglægningsrør anbringer Æggene inde i de endnu uaabnede Blomster (sjældnere i udsprungne Blomster). Æggene er hvidlige og forsynet med en tynd Stilk, hvormed de i Grupper fæstes til Støvdragere, Grifler og andre af Blomstens Dele. Hver Hun lægger 10—30 Æg, men da flere Hunner kan benytte samme Blomst til Æglægning, kan man senere træffe op mod 100 Larver i samme Frugt. Æggene klækkes i Løbet af faa Dage, og de unge Larver, der er hovedløse Mad-diker, begiver sig snart ned i Frugtanlægget (særlig langs Griflerne). De angrebne Pærer (Fig. 2) bliver efter kort Tids Forløb kendelige derved, at de vokser særlig hurtigt, faar en unormal Form og afvigende Farve (»Sct. Hans-Pærer«). Skærer man en saadan Pære igennem, viser det sig, at dens Indre er forvandlet til en mørk, raadnende Masse, hvori de 3—4 mm lange, hvidlige eller gullige Larver bevæger sig. Rystes Larverne ud paa et Bord, ses det, at de kan springe.

I Begyndelsen af Juni forlader Larverne Frugten gennem et Hul, eller de falder til Jorden med de ødelagte, sortplettede Pærer. Udvandringen foregaar særlig efter stærke Regnskyl. Larverne borer sig straks ned i Jorden, hvor de spinder sig en Kokon, til hvilken der hæfter sig Jordpartikler. Selve Forpupningen foregaar senere, og de voksne Myg kommer som nævnt først frem næste Foraar, naar Træerne skal til at blomstre.

Pæregalmyggen er uden Tvivl Pæretræets værste Skadedyr, og der klages i stigende Grad over dens Ødelæggelser. Der er

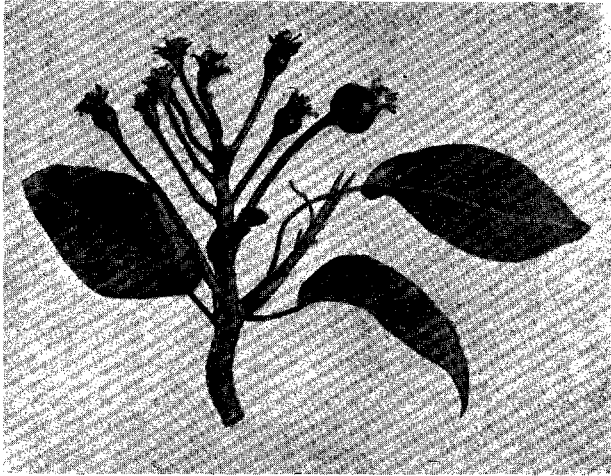

Fig. 2. Unge Pærer kort efter Ablomstringen.
Den store Frugt t. h. er angrebet af Pæregalmyggen.

udført talrige Bekæmpelsesforsøg baade i Udlandet og her i Danmark, men Problemet har vist sig at være meget vanskeligt at løse. I de senere Aar har man dog opnaaet Resultater, der aabner Mulighed for at komme Ondet til Livs.

Afplukning af angrebne Pærefrugter paa et Tidspunkt, hvor Larverne endnu opholder sig deri, er en ofte anvendt Metode til Begrænsning af Angrebet; men i Praksis giver Afplukningen i Reglen for ringe Virkning, dels fordi det hos nogle Pæresorter er vanskeligt at afgøre, om Frugten er angrebet, dels fordi Larverne i de først angrebne Pærer kan være vandret ud, naar Flertallet af Frugter er »plukkemodne«. Det er næsten ogsaa umuligt at plukke rent, selv om de angrebne Frugter er lette at kende.

Afgravning af det øverste Jordlag, medens Galmyggene ligger deri, er næppe anbefalelsesværdigt. Undersøgelser i Lyngby

viste, at ca. 95 pCt. af Myggene laa i de øverste 8 cm under Jordoverfladen. Det drejer sig derfor om store Jordmasser, som maa køres bort, tildækkes eller desinficeres, for at Myggene ikke kan klækkes og finde tilbage til Pæretæerne.

Dækning af Jorden under Pæretæerne lige før Klækningen med et tæt Stof, f. Eks. sammensyede Salpetersække, kan hindre Myggene i at naa op i Kronerne.

Kalkkvælstof, udstrøet paa Jorden, har nogen dræbende Virkning paa Galmyggene. Virkningen er dog, med de Mængder, som Træerne kan taale, ikke stor nok til en tilstrækkelig Bekæmpelse. Ved at give Pæretæerne den Kvælstofration, der er tiltænkt dem, i Form af Kalkkvælstof, kan der dog regnes med nogen Medvirkning til Bekæmpelse. Udstrøningen foretages, enten kort før Myggene forlader Jorden (i Slutningen af April), eller lige før Larverne gaar i Jorden (ca. 10. Juni). Jorden bør være saa fast som mulig og Overfladen jævn (Klapning med Skovl, Tromling eller lign.).

Karbolineum, vandet eller sprøjtet ud paa Jorden, kan dræbe et stort Antal Galmyg, naar den foretages, enten naar Larverne er ved at gaa i Jorden, eller bedre, naar Myggene er ved at klækkes. Ved Forsøg i Lyngby er der naaet en god Virkning af ca. 3.3 Liter 5 pCt. Frugttrækarbolineum pr. m² Jordoverflade, og selv med en Mængde paa 1.7 Liter pr. m² reduceredes Mængden af Myg væsentligt. En specielt til dette Formaal af A/S Carbokrimp fremstillet Jorddesinfektionsvædske, Terrakrimp, der er billigere end almindelig Frugttrækarbolineum, havde nogenlunde samme Virkning.

Sprøjtning med Nikotin dræber selve Galmyggene, og det er formentlig den letteste og mest effektive Fremgangsmaade. Ved Lyngby er der i de senere Aar udført Undersøgelser over Klækningstidspunktet for derigennem at indkredse det gunstigste Tidspunkt for Sprøjtningen. Det har vist sig, at Klækningen foregaar over et ret langt Tidsrum, som er noget forskelligt fra Aar til Aar, saa det bedste Resultat kan kun forventes, naar der vides nogen Besked med Klækningens Forløb. Denne kan følges i Klækningskasser — en tæt Kasse eller en

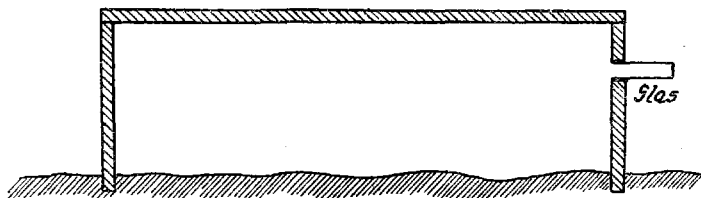

Fig. 3. Skema af Klækningskasse.

Ramme, beklædt med et tæt Stof, hvortil der kun er Adgang for Lys gennem et udboret Hul, som lukkes med et Rørglas. Anbringes Kassen over Jord med overvintrende Galmyg, vil disse, efterhaanden som de klækkes, søge ud i Glasset, hvor de let kan tælles (Fig. 3).

Som Eksempel paa Klækningens Forløb i en Aarrække kan meddeles følgende Oversigt:

Tidspunkt for Galmyggenes Klækning:

Aar	Lokalitet	Begyndelse	Største Omfang	Afslutning
1932	Lyngby	1. Maj	4. Maj — 9. Maj ¹⁾	17. Maj
1933	»	25. April	29. April— 6. »	10. »
1934	»	24. »	27. » — 4. »	11. »
»	»	24. »	26. » — 30. April	4. »
»	Holbæk	26. »	27. » — 3. Maj	7. »
1935	Amager	26. »	29. » — 6. »	11. »
1936	Lyngby	4. Maj	5. Maj — 12. Maj	17. »

¹⁾ I Dagene 10.—13. Maj næsten ingen klækkede Myg, men d. 14. Maj et stort Antal nyklækkede Myg.

Det ses, at Myggene i 1933, 1934 og 1935 er kommet tidligt, Hovedparten er klækket i Tiden 26. April—6. Maj. I 1932 og 1936 var Klækningen senere, og den naaede sit største Omfang i Tiden 4.—12. Maj.

Nikotinsprøjtningen tager Sigte paa at ramme Galmyggene, inden de faar lagt Æg. I koldt og blæsende Vejr sidder de spæde Myg paa Jordoverfladen, hvor de gemmer sig under Jordknolde, Sten o. lign. eller paa Læsiden af Stamme og Grene. Paa saadanne Dage kan der faas god Virkning ved alene at sprøjte paa Jorden og Stammen; men i varmt og stille Vejr, hvor Myggene sidder eller sværmer oppe i Kronen, maa hele Træet sprøjtes. Det er ikke nødvendigt at bruge saa store Vædskemængder, som ved almindelige Sprøjtninger — til Gengæld bør Sprøjtningen gentages nogle Gange, alt efter Klækningens Varighed. Nikotin anvendes i 0.1 pCt. Styrke opløst i Vand, Bordeauxvædske eller Svovlkalk. Muligvis er en svagere Styrke end 0.1 pCt. tilstrækkelig.

Ved hyppig og let Bearbejdning af Jorden under Pæretræerne skal en Del Larver kunne dræbes ved Udtørring.

Nærmere Oplysninger kan faas ved Henvendelse til Statens plantepatologiske Forsøg, Lyngby.